

του **Δημήτρη Δεσύλλα**

Ο απερχόμενος πρωθυπουργός Αλ. Τσίπρας, σε συνεννόηση με την Μέρκελ και τις Βρυξέλλες, προχώρησε στις εκλογές - εξπρές της επόμενης Κυριακής 20/9/15, επιδιώκοντας πολλαπλούς στόχους.

Πρώτο: Να ολοκληρώσει και νομιμοποιήσει το άθλιο πολιτικό πραξικόπημα της μετατροπής του 62% «Όχι» στο δημοψήφισμα της 5/7/15 σε «Ναι» στο 3ο βάρβαρο Μνημόνιο, που έφερε και ψήφισε μαζί με ΝΔ - ΠΟΤΑΜΙ - ΠΑΣΟΚ - ΑΝΕΛ. Δηλαδή μετά την Κυβέρνηση, την κοινοβουλευτική ομάδα και το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, να εξαναγκάσει τώρα και το λαό να γονατίσει και να υποταχθεί στη νέα μνημονιακή βαρβαρότητα.

Δεύτερο: Να κλείσει τη σοβαρή κομματική πληγή της αριστερής διάσπασης που ο ίδιος προκάλεσε, με τη ΛΑΕ και τις άλλες αποχωρήσεις και κυρίως να ολοκληρώσει την αστική - σοσιαλφιλελεύθερη, μνημονιακή μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ. Να 'χει τα χέρια του «λυτά» για την απρόσκοπτη εφαρμογή του 3ου Μνημονίου.

Τρίτο: Να «πιάσει στον ύπνο» τους ψηφοφόρους και να αρπάξει τη λαϊκή ψήφο πριν από τον Οκτώβριο, δηλαδή πριν έλθουν η «λυπητερή» του ΕΝΦΙΑ, ο νέος ασφαλιστικός Καιιάδας και η γενοκτονία των συνταξιούχων, πριν να γίνει χειροπιαστή η νέα καταιγίδα των αντιλαϊκών μέτρων.

Τέταρτο: Να περιορίσει τη μαζική πολιτική καταδίκη του, εκβιάζοντας τους ψηφοφόρους με άθλια τρομοκρατικά διλήμματα «τύπου» Σαμαρά - Βενιζέλου, όπως: «3ο Μνημόνιο ή καταστροφή της χώρας - χάος - εμφύλιος - ελικόπτερα στου Μαξίμου κ.ά.».

Πέμπτο: Να κερδίσει τις εκλογές με νέες κάλπικες υποσχέσεις, όπως «παράλληλο πρόγραμμα» στο Μνημόνιο, «αντισταθμιστικά» μέτρα και κυλιόμενα αντιλαϊκά «ισοδύναμα».

Έκτο: Να ηγηθεί ο ίδιος και ο νέος μεταλλαγμένος ΣΥΡΙΖΑ - αντί για τη ΝΔ και τον Μεϊμαράκη - στη μετεκλογική και διευρυμένη μνημονιακή συγκυβέρνηση των «προθύμων»

και γενικότερα να ηγεμονεύσει στο μετεκλογικό, αντιδραστικά ανασυγκροτημένο, αστικό πολιτικό σκηνικό. Να πιάσει, από τώρα, «πρώτο στασίδι» στον «μεγάλο κυβερνητικό συνασπισμό» αλά Γερμανία (ΣΥΡΙΖΑ – ΝΔ) που προετοιμάζουν μεθοδικά Μέρκελ – ΕΕ – ΣΕΒ – ΜΜΕ – ντόπιοι αστικοί κύκλοι. Δεν είναι τυχαίο ότι η Μέρκελ δήλωσε εγκαίρως ότι «οι εκλογές και ο Τσίπρας είναι μέρος της λύσης του προβλήματος». Από την άλλη ο Μείμαράκης χαρακτηρίζει τον Τσίπρα ως «χαϊδεμένο παιδί των Βρυξελλών» και δηλώνει προκαταβολικά έτοιμος για συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΝΔ. Την ίδια ώρα, η εφημερίδα Αυγή θέτει ως κεντρικό δίλημμα των εκλογών το «Τσίπρας ή Μείμαράκης»! Όσο για το ξαναζεσταμένο δίλημμα «νέο ή παλιό», άραγε, πόσο νέο, είναι η ψήφιση του Προκόπη Παυλόπουλου ως Προέδρου Δημοκρατίας, οι μνημονιακές συγκυβερνήσεις, οι 59 φοροαπαλλαγές στους εφοπλιστές, ο ΕΝΦΙΑ και η υπερφορολόγηση των αγροτών;

Είναι φανερό ότι στις κρίσιμες εκλογές της επόμενης Κυριακής οι ντόπιοι αστικοί κύκλοι, τα καθεστωτικά ΜΜΕ και το μαύρο μέτωπο ΕΕ – ΔΝΤ – ΕΚΤ – Κεφαλαίου, προωθούν μια συνολική νεοσυντηρητική μετατόπιση και αντιδραστική αναμόρφωση ολόκληρου του πολιτικού σκηνικού. Με «υπόδειγμα» την ψήφιση του 3ου βάρβαρου Μνημονίου και των προαπαιτούμένων του, από 5 κόμματα (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΟΤΑΜΙ, ΠΑΣΟΚ) και από 222 – 251 βουλευτές, γεγονός που αποτελεί μια πρωτοφανή και αντιδραστική ποιοτική πολιτική τομή. Επιδιώκουν την ταχύρρυθμη εφαρμογή του 3ου Μνημονίου, ως μοναδικού προγράμματος, μέσω ευρύτερων – ευρύτατων μνημονιακών συγκυβερνήσεων και αντιλαϊκών συναινέσεων. Στοχεύουν κυρίως στην παρεμπόδιση, ενσωμάτωση και ακύρωση των εργατικών αγώνων και λαϊκών κινητοποιήσεων.

Από την άλλη μεριά, για τους εργαζόμενους, τη νεολαία και τα πλατιά λαϊκά στρώματα της πόλης και του χωριού, η κρισιμότητα των εκλογών της 20/9/15 είναι διαφορετική: Κρίνεται αν θα διαμορφωθούν, με την ψήφο και τη συμμετοχή μας, καλύτεροι πολιτικοί όροι και συσχετισμοί για τους αγώνες της «επόμενης μέρας». Όροι συνολικής πολιτικής εργατικής – λαϊκής αντεπίθεσης για δουλειά – ψωμί – παιδεία – ελευθερία. Για να αποκρούσουμε – ανατρέψουμε το νέο βάρβαρο Μνημόνιο, τους νέους διαχειριστές του και συνολικά τη βάρβαρη πολιτική. Για να ξηλώσουμε όλα τα αντιλαϊκά μέτρα και νόμους της τελευταίας μνημονιακής δετίας, να πάρουμε πίσω όλα όσα μας λήστεψαν, να αποσπάσουμε νέες κατακτήσεις και νίκες λαϊκής αυτοπεποίθησης και νεολαιίστικης ελπίδας. Να ανοίξουμε το δρόμο για τη συνολική αντικαπιταλιστική ανατροπή με σύγχρονη επαναστατική και κομμουνιστική προοπτική.

Συνεπώς, το κεντρικό πολιτικό δίλημμα των εκλογών δεν είναι Τσίπρας ή Μείμαράκης. Το δίλημμα είναι: Υποταγή στη νέα μνημονιακή βαρβαρότητα και στους νέους διαχειριστές της

ή απόκρουση και ανατροπή της, για την επιβίωση και τη βελτίωση της ζωής των εργαζομένων και της νεολαίας.

Τη Δευτέρα 21/9/15 θα έχουμε νέα μνημονιακή συγκυβέρνηση των «προθύμων», καθοδηγητή της νέας αντιλαϊκής επίθεσης. Το ζητούμενο είναι η εργατική – λαϊκή – αριστερή αντιπολίτευση. Απέναντι στη νέα αντιλαϊκή καταιγίδα και στον επιτιθέμενο ταξικό και πολιτικό αντίπαλο, μόνο ο οργανωμένος λαός, ένα νέο ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα και ένα μέτωπο ρήξης – ανατροπής, με μια μετωπική αντικαπιταλιστική αντι-ΕΕ αριστερά μπορεί να δώσει νικηφόρα τη μάχη των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων.

Για να προωθηθούν και επιβληθούν σήμερα τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα, χρειάζεται πριν απ' όλα ένα άμεσο και επαρκές, συνολικό και συνεκτικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα ρήξης – ανατροπής – σύγχρονης επαναστατικής προοπτικής. Με βασικούς πολιτικούς στόχους: α) Ανατροπή της σχέσης μισθών – κερδών υπέρ της εργασίας και σε βάρος του κεφαλαίου. β) Μονομερής κατάργηση Μνημονίων – δανειακών συμβάσεων και εφαρμοστικών νόμων. γ) Στάση πληρωμών στους δανειστές, μη αναγνώριση και διαγραφή ολόκληρου του ληστρικού, τοκογλυφικού, ιμπεριαλιστικού και χιλιοπληρωμένου χρέους. δ) Έξοδος από το ευρώ και την ΕΕ από διεθνιστική σκοπιά και επαναστατική προοπτική.

ε) Εθνικοποιήσεις όλων των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, χωρίς αποζημίωση και λειτουργία τους με εργατικό – λαϊκό έλεγχο. Κατάργηση του νέου «Ταμείου» σαρωτικών ιδιωτικοποιήσεων της δημόσιας περιουσίας. στ) Πάλη για εργατικό και λαϊκό έλεγχο και δημόσιος κοινωνικός σχεδιασμός της οικονομίας, προάσπιση των συμφερόντων και αναγκών των μικρομεσαίων της πόλης και του χωριού.

ζ) Υπεράσπιση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. η) Πάλη για συντριβή των φασιστικών συμμοριών και του ρατσισμού. θ) Παροχή ασύλου και νομιμοποίηση όλων των μεταναστών και ι) Υπεράσπιση της ειρήνης, άμεση απεμπλοκή της χώρας από ιμπεριαλιστικούς πολέμους, επεμβάσεις και σχεδιασμούς, κλείσιμο των ξένων βάσεων, έξοδος από το NATO.

Το αντικαπιταλιστικό αυτό πρόγραμμα για να επιβληθεί, απαιτεί τη δύναμη των εργατικού – λαϊκού κινήματος και του πανεργατικού – παλλαϊκού ξεσηκωμού. Χρειάζεται ένα ταξικά ανασυγκροτημένο, νέο εργατικό και λαϊκό κίνημα και την ισότιμη – συντροφική κοινή δράση και το διάλογο μέσα σ' αυτό, των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς (ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΚΚΕ, ΛΑΕ κ.ά.) αντί για το σημερινό ενδοαριστερό «εμφύλιο», που εμποδίζει την ανατροπή της επίθεσης. Έχει ανάγκη τη συγκέντρωση κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων για τη συγκρότηση, ανάπτυξη και δράση ενός συνολικού πολιτικού μετώπου ρήξης – ανατροπής.

Κυρίως προϋποθέτει το μέτωπο – πόλο μιας άλλης Αριστεράς, εργατικής και μετωπικής, ασυμβίβαστης και ανατρεπτικής, αντικαπιταλιστικής, αντι-ιμπεριαλιστικής και διεθνιστικής, επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής. Υπόθεση στην οποία συμβάλλει με συνέπεια, παρά τις ανεπάρκειές της, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με αυτοτέλεια πραγματική (όχι φαντασιακή) και ειλικρινή μετωπική πολιτική.

Στο μέτωπο και στην Αριστερά που απαιτούν οι ανάγκες των εργαζομένων, της νεολαίας και της εποχής μας, δυστυχώς δεν συμβάλλει το νεοσύστατο κόμμα της «Λαϊκής Ενότητας» με το εντελώς ανεπαρκές «αντιμνημονιακό – πατριωτικό – δημοκρατικό» πολιτικό του στίγμα και περιεχόμενο, τον κυβερνητισμό του, τις νέες διαχειριστικές αυταπάτες και τα «μισά λόγια» που λέει στο καθοριστικό ζήτημα της πάλης για έξοδο από Ευρώ και ΕΕ, που αποτελεί τη «λυδία λίθο» για κάθε δύναμη της Αριστεράς. Δεν συμβάλλει ούτε το ΚΚΕ που αρνείται το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα ρήξης – ανατροπής και γι' αυτό ακριβώς αρνείται και την κοινή δράση των δυνάμεων της μαχόμενης Αριστεράς. Ηγείται στον ενδοαριστερό «εμφύλιο», χωρίζει αντί να ενώνει, καθηλώνει αντί να εμπνέει. Ξεκόβει την τακτική από τη στρατηγική, ακυρώνοντας έτσι και τις δύο. Αρνείται να συμβάλει στην επαναθεμελίωση σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος – κινήματος – κόμματος, προβάλλοντας ως «σοσιαλισμό» ό,τι χρεωκόπησε και τον δυσφήμησε σε Ανατολή και Δύση.

Η ψήφος στην εκλογική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ – ΕΕΚ – ανένταχτοι/ες, αγωνιστές/τριες της Αριστεράς, είναι πολλαπλά κερδισμένη: Η πιο αποφασιστική καταδίκη κάθε μνημονιακής συγκυβέρνησης, της φασιστικής Χ.Α. και της πολιτικής του μαύρου μετώπου ΕΕ – ΔΝΤ – ΕΚΤ – Κεφαλαίου. Ψήφος υπέρ του αντικαπιταλιστικού προγράμματος ρήξης – ανατροπής και υπέρ της εργατικής – λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης απέναντι σε κάθε διαχειριστή. Ψήφος συμβολής σε νικηφόρους αγώνες της «επόμενης μέρας». Κυρίως συμβολή στη Μετωπική Ανατρεπτική Αριστερά της εποχής μας.

**Υποψήφιος βουλευτής επικρατείας*

Πηγή: “ΠΡΙΝ”